

de la irreligió criden poc l'atenció quan la professen un petit nombre d'homes, i és troba continguda en obres no molt conegudes; verdaderament és un llevat funestíssim, però encare no ha fermentat prou per a viciar-lo i corrompre'l tot.

Confessaré també que moltes vegades àdhuc els homes irreligiosos és veuen reclosos en ses males opinions per hàbits veterans i que dominats sené donar-sen per la impressió de les idees cristianes rebudes en sa juvenesa son de vegades per una felix influència menys dolents que llurs sistemes; però suposem que aquestes doctrines de la impietat surtin al públic, i que estiguin estes en llibres per a tota classe de lectors essent l'opinió predominant del savi i del literat, dels rics i dels grans; que per tot arreu inficionin als pares de família, als mestres de la joventut, als magistrats i depositaris del poder, i que per mitjà dels progressos insensibles passin de les ciutats a les masies fent-se d'aquesta fàisó populars, com per desgràcia passa en nostres dies; Serà possible aleshores no concebre temors de perill imminent, i no tremolar per la tranquil·litat de la societat?

La irreligió amb ses màximes atrevides i desvergonydes remou en el cor dels pobles les passions més desordenades, els fa més intranquils i inòcils, els insubordina contra la llei i l'autoritat, destrueix els vincles domèstics, i d'aquesta manera prepara la discòrdia i el desordre en les famílies i en la societat. És una veritat reconeguda per tots els bons genis de tot temps i confirmada per l'experiència dels i per l'autoritat dels legisladors, que la societat és fonamentada en la llei. la llei en la moral i la moral en la religió; i Com no hem de témer el desmornament de l'edifici social quan estan commoguts llurs fonaments? Ningú negarà que a la Religió exerceix més imperi, la societat gaudeix de més beneficis, es respecten els drets de tots, s'eviten més desordres i calamitats de tota mena; és com el color vivificant que no fer-se perceptible llur influència anima la naturalesa, a germinar les plantes i madurar els fruits. De vegades és menta el que s'ha arribat a fer en un poble per l'abús que s'ha pogut fer de la religió; però és necessari, també, reconèixer el que arribaria a ésser el mon social sens ella; diu el que deia un orador: "la religió és la vida del cos polític, i no el deixa més que a l'alternativa, o conservar-se amb ella o destruir-se".

(Continuarà)

Fra L. Mª Serrano